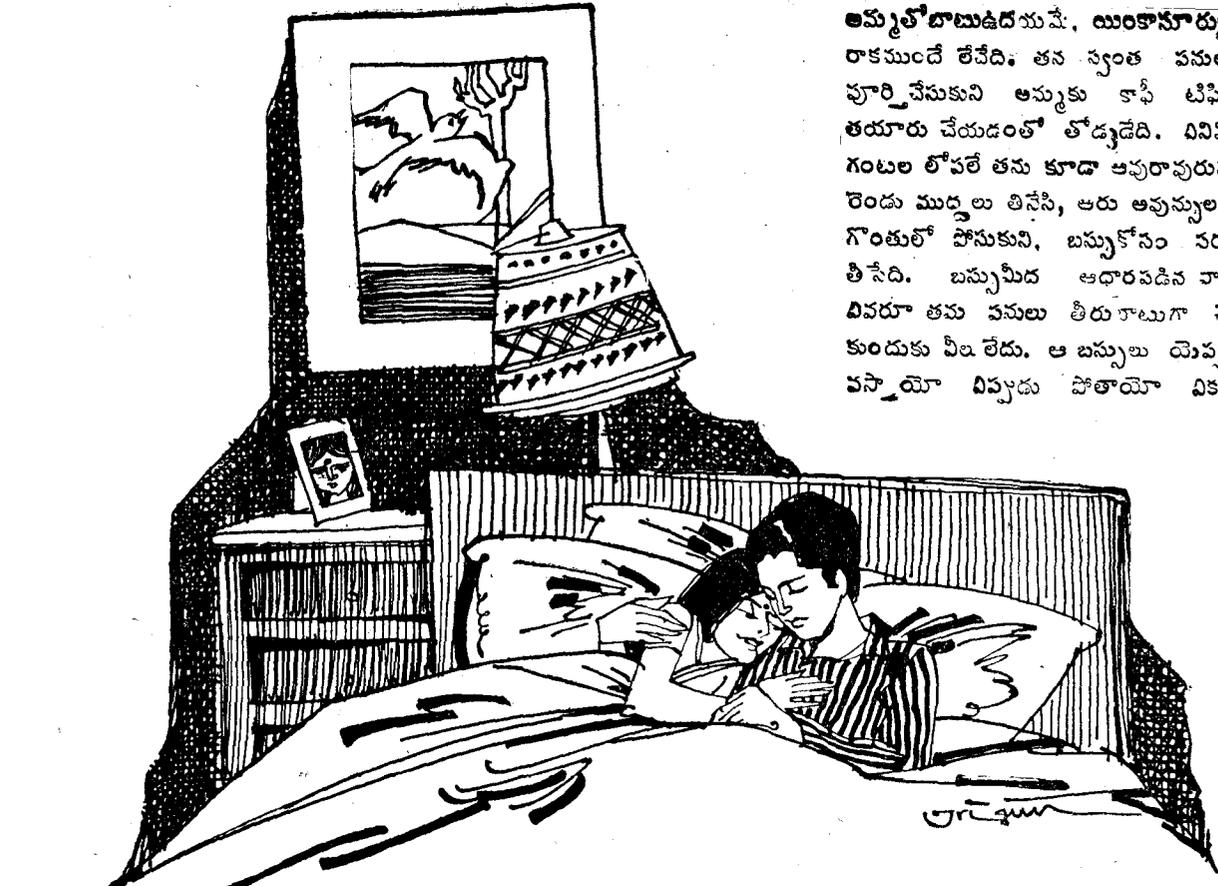

అమ్మలో బాటు ఉందను మే, యింకా నూర్గుడు రాకముందే లేచేది. తన స్వంత పనులన్నీ పూర్తిచేసుకుని అమ్మకు కాఫీ టిఫిన్ తయారు చేయడంతో తోడ్కొచ్చేది. దివిమిది గంటల లోపలే తను కూడా ఆవురావురునుని రెండు ముద్దలు తినేసి, ఆరు అవుప్పులకాఫీ గొంతులో పోసుకుని, బస్సుకోసం వరుగు తీసేది. బస్సుమీద ఆధారపడిన వాళ్ళ దివరూ తను పనులు తీరుతాటుగా చేసుకుండుకు వీలలేదు. ఆ బస్సులు యెప్పుడు వస్తాయో దిప్పుడు పోతాయో విక్కడ

కొత్తనక్షత్రం

"శ్రీవిలింబి"

విలుస్తాయో అసలు నిలుస్తాయో లేదో యెవరూ యడమిట్టంగా చెప్పలేరు. సాధ్యమయినంత ముందుగా వెళ్ళి 'బస్ స్టాప్' అనబడే చోట నిలబడి వుండాలి. కండక్టరు ద్రయివర్లకు దయ తప్పకుండా వుంటే బస్సు యేదోటయముకు అక్కడకువస్తుంది. దాంట్లో కూర్చుంటే యిరవయినిమిషాలలో అఫీసు దగ్గర స్టాఫ్ కు తీసుకు వెడుతుంది. అక్కడినుంచి అయదునిమిషాల నడక. అంతే తను అఫీసుకు చేరుకునే సరికి దివిమిది స్తర అయిపోతుంది.

అఫీసు దివిమిదిస్తరకే అయినా సాధ్యమయినంత తొందరగా అంతకంటే ముందే వచ్చి కూర్చుంటాడు తన అఫీసరు, దయానిది. ఇంకానయం, అందరినీ అలా రమ్మని ప్రాణం తీసేవాడు కాడు. దివిమిది ముగ్ధావు తరువాత వచ్చేవాళ్ళ విషయంలో మటుకు కాస్త నిర్మోగమాటంగా వుండే వాడు. బస్సులు - వాటి రాకపోక విషయంలో ప్రత్యక్ష జ్ఞానం వున్నవాడు గనుక ఒకటి రెండు నమిషాలకు యేమీ అనేవాడు కాడు. అయినా కార్తంత అలస్యంగా వచ్చి అయిన

నుజాత బద్దకంగా ఆవలించింది. ఇంకా వక్కమీద నుంచి లేవలేదు. టైము అప్పుడే దివిమిది గంటలయింది ఇదివరకటి రోజులయితే ఈ సాటికి బస్సుకోసం వరుగెత్తే టైము. అంటే ఉదయం ఏడున్నర, ఏడు ముప్పావుకల్తా తన ఉదయ కార్యకలాపాలన్నీ కానిచ్చుకుని అఫీసుకి వెళ్ళటానికి తయారయ్యేది.

తను యింకా నిద్ర లేవకముందే అయిన స్నిహం ఆదీ పూర్తిచేసి ముందు గదిలోకి వెళ్ళిపోతున్నారు. చెప్పకుంటే సిగ్గుచేటు, అయినే కాఫీ తయారుచేసి తను తాగి తన

కోసం ఫ్లాస్కులో పోసి మూత వేస్తున్నారు. ముందు గదిలోకి వెళ్ళిపోవటానికి ముందు తననుకాస్త లేపనట్టుగా కుదిపి 'నేను అఫీసు గదిలోకి వెడుతున్నాను. నీ కాఫీ స్టాప్ లో సిద్దంగా వుంది. లేవగానే తాగే సయ్య' అని చెప్పేస్తున్నారు. అప్పుడు గాని తనకు మంచమీద నుంచి లేవాలని అనిపించలేదు.

దిటొచ్చి యీ నెలరోజులనుంచే యంత విశ్రాంతిగా తీరుతాటుగా వుంటుంది. అంతకుముందు, అంటే పెళ్ళి కాకపూర్వం, నుజాతకు ఒక్కక్షణం తీరుతాటు లేదు.

కంటే ఎడదానికే యిబ్బందిగా పోయ్యే వాళ్ళు అసీను ఒకానొకా.

దయానిధి చాలా సిక్కిచ్చి మనిషి. అనకో 'స్టాండర్', యితరుల కంటే 'స్టాండర్' కాదు ఆయన ప్రవర్తన పని యితరులకు ఉదాహరణ. పూర్వకంగా వుంటాయి. అందు చేతనే ఆయన 'వోటిస్' కు వెళ్ళటానికి అందరికీ కానీ బెదురుగా వుంటుంది.

సుజాత పూర్వపు అసీను గురించి, అక్కడ తన ఉద్యోగం గురించి నెమరు వేసుకోవడానికి సాగింది. దయానిధి సావం చాల మంచివాడు. ఆయన దగ్గర పని చేయడం వల్ల జీవితంలో నేర్చుకోవలసినవి చాల తెలిపివస్తాయి. తను నెల్లీ చేసుకుని ఉద్యోగం మానేసేసరికి ఆయన బాధ పడ్డాడు.

'నెల్లీ చేసుకోవడం మంచివనే. ఆడపిల్ల విప్పటికయినా ఇల్లా వాకిలి వచ్చుకోవడంలో విమగ్నురాల కావలసిందే. అయితే యిప్పటి ఆర్థిక పరిస్థితుల దృష్ట్యా కుటుంబంలో ఒక్క మనిషి సంపాదన యెందుకూ పనికి రాదు. అందులో మన కుటుంబాలకు కాస్తా కూస్తా లావాదేవీలు, ముసలి ముతక వ్యవహారం, పిల్లల పెళ్ళిళ్ళు, పురుళ్ళు, పేరంటాలు యిటువంటివన్నీ వుంటాయి. అందుచేత వా వద్దేళ్ళంత, చేతనయిన పాళ్ళందరూ ఉద్యోగాలు చేయడమే మంచి దంటాను. ఇటు అసీను, అటు యిల్లు నడుపుకోవడం కాస్తకష్టమయినవిషయమే అయినా ఈ కష్టానికి తగిన పరిశ్రమ అభివృద్ధి. ముందు ముందు జీవితం సుఖనందం అవుతుంది' అని ఒక చిన్నపిల్ల తెక్కర్ యిచ్చా డాయన.

సుజాతకు మూతం అసీనుంటే దాగ 'వోర్' అయిపోయింది. చింతపేస్తూ తను దుండ్రంలో తగగారు కావాలి. (వెలి డీజిమా యేదో కొంచెం అంటుకపోతూ వున్నట్లు సైరీ యంజన్ల కోపం విదురు కూస్తూ వున్నట్లు వ్రాడాలి అసీనులో.

- 'ఈ దానితం అర్థంబు.
- 'ఈ పైలు యీ రోజు వెళ్ళిపోవాలి.
- 'ఈ రిజిస్టర్ అసీను డేట్ చేరవాలి.
- 'ఈ రిటర్న్ పోయిన వారమే వెళ్ళ వలసింది.
- 'ఈ అర్జీకి సమాధానం యింకావించుకు వెళ్ళలేదు?'

- అటువంటి మాటలు ప్రతి డీజిమా దివులలో పడుతూనే వుంటాయి. అసీనులో వున్నంత నేస్తా యేదో 'టెన్షన్' లో వున్నట్లు అప్పు, వోయిగా డీసెరి పేర్లు కుండుకు కుడరడు

సుజాత ఆ అసీనులో యేడు సంవత్సరాలు పనిచేసింది. 'స్టాండ్' గా మంచి పేరు సంపాదించుకుంది.

వయసు మించిపోతేందవి చెప్పి తల్లి తండ్రి సంబంధాలు చూడడం మొదలు పెట్టారు. ఇల్లు దాట బయటకు వెళ్ళి యే రోజు ఉద్యోగం చేయడం వల్ల సుజాతకు ప్రపంచం అంటే ఏమిటో కాస్త తెలిసి వచ్చింది. బోత్తిగా పెద్దవాళ్ళు తీసుకువచ్చిన మనిషి చేత నెడలో తాడు కట్టించుకోవడం తనవల్ల కాదు. కాస్త యోగ్యుడూ, తనను యిబ్బంది పెట్టకుండా చూచుకునేవాడూ అవసరం.

నిజానికి ఉద్యోగం చేయడం సుజాతకు యిష్టంలేదు. అయినా అంతకంటే చేసే పనేమీ లేదుగనుక యివ్వాళ్ళూ అలా ఉండి పోవలసి వచ్చింది. అయితేనేం, ఒక దశలో ఉద్యోగం తప్పనిసరి అయిపోయింది కూడా. నాన్న ది టై రయిపోయి ఆయన 'పిచ్చను' యెందుకూచాలక తమ్ముళ్ళు పదుపులకోసం విక్కడి దబ్బా చాలనప్పుడు యిల్లా గడవడం కాస్త కష్టంగా లోచింది. అప్పుడు యింటి భర్త్యులకోసం తన డబ్బు బాగా ఉపయోగపడింది. అప్పుడు ఆ అవసరాలన్నీ తీరిపోయినాయి కనుక ఫరవాలేదు. తమ్ముళ్ళు చదువులుపూర్తయి వాళ్ళు ఉద్యోగాలు సంపాదించుకుని దిక్కాకోకళ్ళు గా దేలిం చాలాను మూలంబా వెళ్ళారు. తన సంపాదనకంటే కాస్తా కూస్తా ఆ కుటుంబం ఎడతెలిపిలేని బర్తులమంచి శిష్యులు నిలబోతుకోగలిగింది. తన వివాహానికి తమ్ముళ్ళంతా సంపాదన పొగుచేసి డబ్బు బర్తుపెట్టారు. అంటే ఒకటివరకు తన 'బుజం' తీర్చుకున్నారన్నమాట.

'ఏ నెల్లీ చేసేస్తాం అనుకుంటున్నాను నాన్న. ఏకు నిలాంటి వరుడు కావావో యెంచుకో' అన్నది ఆమ్మ.

ముందు ఈ (నెల్లీ) అర్థంకాలేదు సుజాతకు. ఆమె కొండమీది కొలికావాలంటే తీసుకు వస్తారా? ఎంత డైర్యం! లేక తమ కుటుంబ పరిస్థితులు, అర్థిక

వ్యవహారాలు తెలిసిన మనిషి గనుక తమ సరయిన మనిషిని, సజావయిన సంబంధాన్ని ఏంచుకుంటుందని భరోసానా? తండ్రి ఒకట్టు యిద్దరిలో అనడం తమ, కత్యక్షంగా వచ్చింది. 'మా మజాత ఈ కాలపు ఆడపిల్లల వంటిది కాదు. కుటుంబ బాధ్యత, బరువు తెలిసిన మనిషి. ఇన్నేళ్ళుగా ఉద్యోగం చేసి అనుభవం సంపాదించింది. అమ్మాయికి యిష్టమయిన మనిషినే వివాహం చేయావని వుంది. అమ్మాయి మండతనానికి యంత కన్న మంచి బహూతులి యింకేం యిష్ట గలం?' అని.

తన మంచితనానికి రాజీంపు దొరికి వండుకు సుజాత చాలా సంతోషించింది. సోలే, విటువంటి వరుడు కావాలని తనను తను ప్రశ్నవేసుకున్నప్పుడు సుజాతకు ఒక్కమని చెంటనే సమాధానం దొరకలేదు. 'దబ్బువువాడా? అందమయినవాడా? మంచి మనసున్నవాడా? ఉద్యోగం ఉన్నవాడా? అసీ సొమ్ములు ఉన్నవాడా? ఏమి వంటి వరుడు కావాలి తనకు ?

జీవితాన్ని మనం కాపించుకుంటాం అనుకోవడం కంటే నిప్పుటికప్పుడు జీవితం విటువంటి అవకాశాలను కల్పిస్తే వాటిని చక్కగా ఉపయోగి మకుని ముందుకు పోవడంలోనే ఎంతో సమాధానం వున్నదని పిస్తుంది, సుజాతకు.

తల్లి తండ్రి కేవలం తనమీదనే క్షేపింది నేయలేదు. మంచివెళ్ళలను గురించి యోచన చేస్తూ ఒకల్లిద్దిరు సాస్పెక్టివ్ వరుళ్ళు వచ్చి సుజాతను చూచి కేవలం అవకాశం కల్పించారు. సుజాత ఆ కుక్కరనళ్ళను అయోదించక పోవడంలో యింక ఆ సంబంధాల విషయం మరచిపోయి యితర ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు. ఈ సంబంధాలు తన కేవలంకు అంతగా నచ్చలేదు? - అ కు రవాళంటే తనకు ప్రత్యేకమయిన అక్కడ యేర్పడలేదు. నెల్లీ అనేది యేమా తండ్రికూత్యక మయిన పరిస్థితి లేకుండా కేవలం 'అసీను టోటిస్' లాగా అంతకంటే తయారవులే యేం బాగుంటుంది? తనను ఆకర్షించుకుని తన ప్రాధరయాన్ని అడిగి తాక్కోగల మనిషి కావాలి తనకు. అదిగాక ఆ యిద్దరో ఒకడు తన నెల్లీ అయిన తరువాత కూడా ఉద్యోగం చేస్తూ వుండాలిగాని మాని చేసుకొనికే ఎంతమా తమూ

దేవి పిలుపు

నాడండి ముఖ్యంగా అలసటమైన, క్రమముగాకాక పోయిన, బాధతో కూడిన, తేక్ ఆగిపోయిన బహిష్కృత, విశ్రాంతిని పొందే ముఖ్యమందు (Sealed Packing 78 & 14 Tablets Available at all Chemists)

MFERS: SEENU & CO., MADRAS-21

75 సం.ల అఖండ విజృంభణ!

రజావుల్లల్యం

మలబద్ధకమును ఖరచించు... సాఫీ బలకరము కలిగించు... లాక్సోబిల్డ్ ప్రభుత్వమునా మత్యైక్తిలోకి తెచ్చి ప్రజల్ని తిగాబంధనం నుండి విడుదల చేయుటకు యోగ్యము.

150 గ్రాముల క్యట్లెట్ల 35/- 50/- మాస్ట్రోజి అనం!

పి.డి.పి.అండ్ కో
వలసలూ 5-2-75 ప్రకాశం రోడ్
బంపనగూడెం, నల్గొండ జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం
4-4-205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

ఎలాంటి అజీర్ణమైనా మంక్రించినట్లే వయవవతుంది

హ్యూలెట్స్ మిక్చర్

కొత్తనక్షతం

వీలులేనివి ముందుగానే ఒక షరతు చేశాడు. భలే తమాషాగా అనిపించింది సుజాతకు యీ షరతు!

అనవరం ఆయితే ఆడ పిల్లల ఉద్యోగాలు చేయవచ్చు అనే దయానిధిగాది 'పిలానప్పి' నుంచి, 'తప్పకుండా చేయవలసిందే' అనే నియమానికి వెంటనే దూకలేక పోయింది సుజాత. అతను యేమీ వంటరివాడు కాదు. వెలుగుకొచ్చి కుటుంబంలో నుంచి వచ్చిన వాడే. నుంచి ఉద్యోగంలోనే వున్నాడు. ఆయితేనే భార్య కూడా ఉద్యోగం చేసి కుటుంబ ఆర్థికవ్యవస్థకు తప్పకుండా తోడ్పడాలని అతని ఆలోచన! తప్పనిసరిగా చేయాలని ముందే షరతు చేసేవాడు. ఆర్యత యంకా యెప్పి కొత్తనక్షతం నియమాలు తీసుకు వచ్చాడో! సుజాతకు భయం చేసి యీ సంబంధం వద్దని ఉచ్చితంగా చెప్పేసింది. ఆ తరువాత కొద్దోయే వరుల్ని పిలవడంలోనే కానీ నికార్యునిన నిందిక ప్రారంభించింది.

వాళ్ళ ప్రయత్నాలన్నీ వృధా కాకముందే చంద్రకేళిం ఆమెను చూడటానికి వచ్చాడు. మనిషి గంభీరంగా దృఢంగా బాంబాగా వుంటాడు. పీడలు పరిక్షి ప్సానలు మూడే త్పూగా సీనియరు దగ ర వనిచేసి యిప్పుడే స్వంతంగా ప్రాకీను ప్రారంభం చేశాడు. మనిషి వెనకాల ఆస్తి పాములు యేమీ లెప్పగాని యీ మనిషిలో ఎంతో ఆత్మస్థి యార్థం, విశ్వాసం కనిపించాయి సుజాతకు. దీనితం దిలాగియువ గడవని దాన్ని యీ దుకుంటూ సోవదానికి ప్రయత్నం చేయవలసిందే వచ్చి డీమా కనిపించింది. సుజాత తల్లిదండ్రు

రచయితలకు మనిషి

జాన్ ఒకటో తాదిమ నుంచి తపోతా రేట్లు మారాయి. ఈ మాయ్యు గమనించి తదను గణంగా తపోతా దిక్కలను అతికించి మాకు వంటి ఉత్తరాట్లు బలగీలు పొమ్మ చేసి రచయితలు పాతకలు నూత్ సహకరించాలని మనవి.

- సం.

లకు కూడా యీ సంబంధం గాగవచ్చింది. వాళ్ళ ప్రత్యేక కారణం యేమిటంటే- ఉన్న ఊళ్లో సంబంధం, పిల్ల కళ్ళ యేదు రుగ వుంటుంది; యంతకుండు యంతేం కావాలి?

పెళ్ళి మాపులకు వచ్చినప్పుడు చంద్ర కేళిం సుజాతను అనేక సళ్ళలు చేశాడు. తనను కూడా ప్రశ్నించే కావలసిన సమాచారం సేకరించుకోమన్నాడు. అతని ధోరణి చాల 'స్పౌర్టివ్'గా అనిపించింది సుజాతకు. 'మీరు బి. ఏ. ప్సానయ్యగారని తెలుసు. పలానా ఆఫీసులో డైరెక్టర్ వున్నారనీ యేదు గుడుసు. ఉద్యోగం మీకు యివ చేసా?' అని అడిగాడు.

'ఇప్పుడూ లేదు, అయిష్ట మూలేదు. ఊరికే ఉండడం ఎందుకని నేనున్నాను.' 'పిల్లి ఆ య్యాక ఉద్యోగం మానివేస్తారా?'

'మీ యిష్టం!' సుజాత ములా ఎందుకు సమాధానం చెప్పిందో అమెకే తెలియదు. 'వా యిష్టం చూట అలా వుండండి. మీ మామక ఎలా తోడ్పాడో తెప్పండి!' 'ఉహూ-చెప్పాను' 'మీ ఉద్యోగం యిప్పుడిగా వుందా?'

'అవును. పెంతుంకా వరుగెత్తడంలో సరిపోతోంది. నాలుగూ కార్యుండకు ఊరికి వచ్చుకుండుకు లేదు.' 'పిల్ల యి సంసారం మీద సదికా అంటే- మనిషికి ఎప్పుడూ పెళ్ళిలేదు!' 'అయినా ఆ కారణంకాదు వేరు. నాది వా స్వంతం అనే ఆర్థికాయం వుంటుంది యింట్లో. ఆఫీసులో అలా అనకోవడం నాకు చేతకాదా!' అంది సుజాత. అతను వచ్చి ఊరుకున్నాడు. ఇంతేమీ అవలేదు.

'చూడండి నాకు కొన్ని దురలసాట్లు వున్నాయి. పగలెట్టు తగ కాలుస్తాను, పిని మాలు విక్కువగా మాస్తాను తీరుబడి సమయం అంతా పుస్తకాలు చదవడంత చే గడిసేవేక్కా నును ప్రాక్టీసు ఇంకా పిలవొక్కొలేదు. ప్రారంభ దశలోనే వుంది. కనిగం సదేశ్యయినా కన్నవినాలి. బాగాకాంపిటివన్ వున్న ప్రాఫెసర్' అన్నాడు. సుజాత మి వూరుతుంది. పిమ్మి ప్రశ్నలు వేయాలని అనిపించలేదు. చంద్రకేళింం ఎప్పుడనింపుల సమయంలో

నాకు కల్పం యేమీ అక్కరలేదు. నిమన్వయిన్వయముచేసుకుంటే మీ అమ్మాయి కయిమ్మకొండి. నాకు అభ్యంతరం లేదు. వివాహం కూడా ఎంతో 'సెంపుల్' గా చేసుండి' అన్నాడు. ఇంకోకళయితే అతన్ని చేతకానివాడికింద జనుకట్టే వాళ్ళే మోగాని సుజాతకు మాత్రం ఆలా అపసేపింలేదు.

తనే వ్యయంగా శుభలేఖలు వంచి పెట్టి ఆఫీసులో వాళ్ళనందరినీ అన్వేషించింది సుజాత.

'అదృష్టవంతురాలవు' అన్నారు అందరూ. నిజంగా యీ అదృష్టం లావుంటుందో ముందు ముందు చూడాలి అనుకుంది సుజాత.

దయానిధి ఇన్స్టిట్యూట్ క్యాంపు తీసుకుని 'అయితే ఉద్యోగం మానేస్తానన్నమాట!' అన్నాడు.

"అప్రనాపీ. అలాగే అనుకుంటున్నాను."

'నా మాటలను, అప్పుడే రాజీనామా యివ్వండి. ముందు కొద్దిరోజులు సెలవు తీసుకో. సెలవు అయిపోయే రోజుల యేదో నిర్ణయించుకోవచ్చును. అంత తొందరపడి నిర్ణయం తీసుకోవడం ఎందుకు? ఇంతకూ చంద్రశేఖరం అభిప్రాయం ఏలా వున్నదో!'

తరువాత తన రాజీనామా ఉత్తరం మాపించడంతోపే దయానిధి సుల్లి యీ ప్రస్తావన తెచ్చాడు.

'నువ్వు తొందరపడ తున్నావు. నీ రాజీనామా నేను అంగీకరించడం లేదు.'

'మీ రుద్దండి. నేను మాత్రం ఆఫీసుకు రాను.'

'యే? ఇక్కడ యీ ఆఫీసులో నీకు చెరసాలే వున్నట్లుగా వుందా? నేనేం యముడిలాగ కష్టపిస్తున్నావా? నా నుంచి దూరంగా పోవాలని యెందుకొందర?'

సుజాత నవ్వి పూకుంది. ఉత్తరం మటుకు ఉపసంహరించుకోలేదు.

వివాహం అయిన తర్వాత సుజాత తిరిగి ఆఫీసు గుమ్మం తొక్కిలేదు. ఉద్యోగనికి రాజీనామా యిచ్చానని చంద్రశేఖరంతో చెప్పింది. అతనేమీ మాట్లాడలేదు. నవ్వి పూకున్నాడు.

కొత్తగా కాపురం పెట్టిన తర్వాత దయానిధి వచ్చాడు ఒకమారు మాడడానికి. 'ఏం చేస్తున్నావు సుజాతా?' అన్నాడు

తను యిచ్చిన కాఫీకప్పు, చేతిలోనికి తీసుకుంటూ.

'ఇంకా ఏమీ రోటీన్ అయారు నేను కోలేదు. ఇప్పుడు బోధించేట టైం నాకు.'

'అదే! ఈ టైముల యేం చేస్తావు? ఏలా గడుపుతావు?'

'ఇంటివసులు - యింకానాకు బాగా అవగాహనకాలేదు. అవి నేర్చుకోవడం, ఒక నద్దతిలో పెట్టుకోవడం కొంత టైం వదులుతుందనుకుంటాను' అంది. యింకా ఏవరంగా యేం సమాధానం చెప్పాలో స్ఫురింపక.

'వరే. మీరు యిద్దరే గదా! ఇంటివసులు యేమంత పెద్దదానంటాయి. ఉదయం ఓ గంట, సాయంత్రం ఓ గంట వాలను కుంటాను. తతిమ్మా టైము అంతా యేం చేస్తావు?' అయిన యీలా గుచ్చిగుచ్చి అడగడం సుజాతకు చికాకుగా తోచింది. కోవంగా సమాధానం చెబుటం అనుకుంది కాని, పెదవాడుగా - యెందుకు చిన్న బుచ్చటం అని పూరుకుంది. ముఖం మీదకు నవ్వు తీచుకుచి 'నేమీసాతరాలకు ఉత్తరాలు ప్రాస్తాను. నవలలు, కథలు, నాటకాలు చదువుతాను. ఇన్నాళ్ళూ కూపస్థ మండూకంలో వున్నాను. ఇప్పుడు కాన్సెప్షన్లను సాగుచేసుకుందుకు ప్రయత్నిస్తాను... రేదయో వింటాను. సంగీతం నేర్చుకుంటాను... సినిమాలు చూస్తాను' అంటూ ఒక్క బిగిన చెప్పింది.

ఈ సమాధానం యూదికి రుచించి నట్టు లేదు, అయిన వాలకం చూస్తే.

కాని యింకేం మాట్లాడకుండా సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు, పుచ్చోట్టుడు! ఎవరి అభిప్రాయాలు వాళ్ళకు రుచి కరంగా వుంటాయి. అందుకు కారణం అవి తమని కానడమే తప్ప యింకేం వుండదు - అనుకున్నది సుజాత.

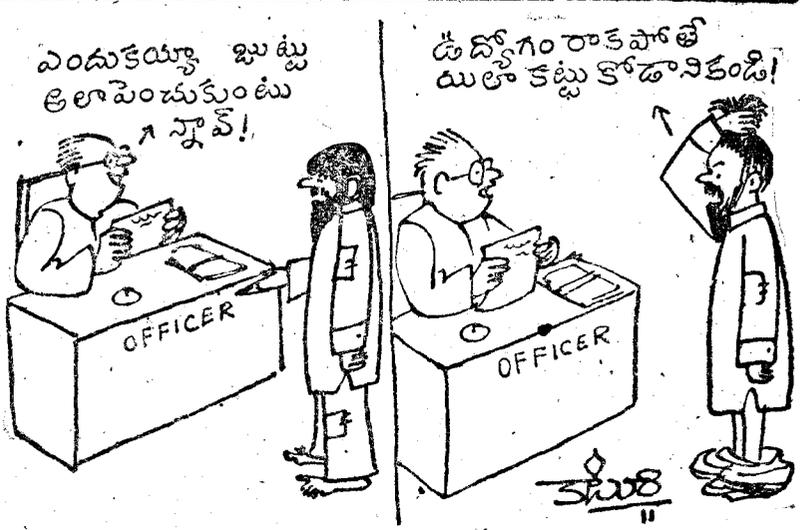
మళ్ళీ టైం చూసుకుంది.

తొమ్మిది అయింది! గంటసేరటినుంచి తాను యేం చేస్తున్నట్లు? ఊరికే గతాన్ని నెవరు వేసుకుంటూ బద్దకంగా వుండి పోయిందా?

అబ్బబ్బ! మళ్ళీ వదిన్నర అయితే ఆయన యింట్లోకి వచ్చేస్తారు. కాన్సెప్షన్ తయారు చేయాలి. ఆయన కోర్టుకు వెళ్ళిపోతాడు. సుజాత గజగజ దున్నటి వక్కకు నట్టేసి నుంచం దిగింది.

* * *

చంద్రశేఖరవిదంతా నియమబద్ధమయిన జీవితం వినిమిది, వినిమిదిన్నర అవడంతోపే తన సంత వసుల్నీ ముగించుకుని ముందు గదిలోనికి (అనే ఆఫీసుగది) వెళ్ళిపోతాడు. రెండుగంటల సెలవు యీరోజు వున్న కోర్టు వ్యవహారం చూచుకోవడంతో వదిలిపోతుంది. గుమాస్తా, టైప్స్ వచ్చి కావలసిన కాగితాలు వర్చుకుంటారు. క్లయింట్లు వచ్చి మాట్లాడి వెడతారు. వదిన్నరంకా యీ తతంగమంతా వదిస్తుంది. అప్పుడు కాన్సెప్షన్ గట్టిగా 'టిప్స్' చేసిన కోర్టుకు వెళ్ళిపోతాడు. ఆ వెళడం, తిరిగి రావడం ఒకటిన్నర రెండుగంటల ప్రాంతంలో విక్కునవని లేకపోతే ఒంటిగంటి

వచ్చేస్తాడు. అప్పుడు భోజనం చేసి ఒక గంట సేపు విశ్రాంతి తీసుకుని మళ్ళీ కోర్టుకు వెళతాడు. వాలుగున్నరకల్లా తిరిగివస్తాడు. సాయంత్రం యేమీ పనివుండదు. ఇద్దరు పికారుకు వెళతారు. పనివిట్ట అవసరం అయితే టైపిస్ట్, రాత్రి వినిమిదింటికి వస్తాడు. అతనికోగంట, రెండుగంటలు డిక్టేషన్ గుర్తించితే సరిపోతుంది. ప్రతిరోజూ యేదో ఒక కేసుకు విడివిట్టు, స్టేట్ మెంట్లు తయారు చేయవలసినవి వుంటాయి. ఈ పని అయిన తర్వాత మరుగంట కేసులు ఒక గంట 'ప్లీజ్' చేసుకుంటాడు. పదిన్నర, పదకొండు గంటలు గాని పదుకోసం. దాదాపు ఒక అసీనుతాగ, యిలా వియమంగా చేసుకోకపోతే తేమలదు. విప్పటిపని అప్పుడు మామకోక పోతే సార్వీలలో వేగటం కష్టం. వాళ్ళను ఆకట్టుకోవడం కుదరదు. సార్వీలసహకారం తెకపోతే యీ వృత్తి జరగడం కష్టంగాదా! ఒక్కొక్కసారి కిష్టమయిన కేసుల్లో సార్వీలలో రాత్రిపూటలు కూడా సమాలోచనాలు జరపాల్సి వుంటుంది.

సుజాత వినాహ జీవితం ప్రారంభించి మూడు నెలలయింది. చంద్రశేఖర్ ఆమెను ప్రాణనమానంగా చూసుకుంటున్నాడు. అన్ని విషయాలలోను ఆమె అభిప్రాయానికి విలువ యిస్తాడు. ఇంటి యాజమాన్యం అంతా ఆమెదే ఆమె చేసే పనుల్లో పాఠపాట్లు వచ్చినా చూచి చూడ వట్టు పూరుకుంటాడు.

సుజాత ఎక్కువసేపు బద్ధకంగానే గడుపుతుంది. తనకు బోలెడంత సమయ విరామం వుంది; కాలమంతా యిప్పుడు తన దెప్పవేతలతోనే వుంది. దేనికి తాను తొందర పడి పరుగులు తీయవలసిన అవసరం లేదు - అనే ఆలోచనలు ఆమెలో బాగా జీర్ణించుకుపోయినాయి. చంద్రశేఖరం కూడా ఆమెను ఏమీ అనకపోడం వల్ల యీ ఆలోచనలు మరింతగా ఆమెలో స్థిరపడి పోయినాయి.

లేచి తిరిగివంతసేపూ ఉత్సాహంగానే వుంటుంది గాని, అసలు లేవటానికి బద్ధకం! ఉదయం పరేసరి! వినిమిదిన్నర అయిన తరవాతనే లేవడం. ఏదో చకచక తన చేతులలో వున్న వస్తువులతో యంత బిభిషా, కాఫీ తయారుచేసి ఆయన్ను పదిన్నరకల్లా కోర్టుకు పంపివేయడం అవుతోంది. ఇప్పటి

కొత్తనక్షతం

కుంచి నంటచేస్తే - పదార్థాలన్నీ ఆయన వచ్చేసరికి చచ్చగా చల్లారి పోతాయి. ఇకాస్సేపు ఎలాగో బద్ధకంగానే వుండికదా అని కూర్చుండి పోయేది. ఏవేవో ఆలోచనలు మనసును ముంచేస్తూ వుండేవి. తీరా యీ ఆలోచనలమంది తేరుకుని యివేతల పడే సరికి వస్తొండు గంటలయి పోయేది. అప్పుడో అదర బాదర వంట ప్రయత్నం ప్రారంభించి ఆయన వచ్చేసరికి తీలాగో పూరి అయింది అనిపించేది.

జన్మ!

ఈ మానవ లోకంలో!
 అరిషడ్వర్ణం బంధంలో
 ఆకాసుందరి కొగిల్లో
 ఆరని ఆకలి గవ్వల్లో
 అనంత శోకపరితప
 ప్పొదగాంతో -
 కుమిలి కృశించి
 పోవడం కంటే -
 ఈ పదని ప్రకృతిలో
 ఒక్క పూమొక్కనై పుట్టి
 విరిసి! పరిమళించి...
 వప్యల పువ్వులు రాల్చిపోతే -
 జన్మ ఎంత వరితార్థమయ్యేది!!
 - డి. సి. కేశవరావు.

భోజనం చేసిన తర్వాత ఎలాగూ యేమీ పనిలేదు గదా అని కాస్సేపు కునుకు తీయాలని చూచేది. ఈ కునుకుమంచి తేరుకునేటప్పటికి సాయంత్రం అయిపోయేది. చంద్రశేఖరం వచ్చి పికారుకు తీసుకువెళ్ళే వరకూ ఆలాగే వుండిపోయేది.

మొదట్లో యేదో కొత్తగా దొరికిన విరామ సమయంలో అని చెప్పి విశ్రాంతి తీసుకోవడం ఆరంభిస్తే - యదే ఒక సమయంగా తయారయింది రాసురాసు.

రాత్రిపూట వంట చేయాలంటే బద్ధకంగా వుండేది. అరగంట, గంట అలు

యిటు తిరిగి రావడంవలన కొత్తగా బడలిక యేరడేది

క్రమంగా చంద్రశేఖరం ఓపికకు కూడా సరిమితి యేర్పడుతూ వచ్చింది. మొదట్లో చూచి చూడవలసి వుండేవాడు - కాస్త విరామ ప్రదర్శిస్తూ వస్తున్నాడు. అప్పటి సమయానికి అమరుతూవుంటే ఉత్సాహంగా సమయ చేసుకుంటూ పోవచ్చును. తగినంత కారణం లేకుండా అప్పటి యిలా ఆలస్యం అవుతూ వుంటే - అభయకు భోజనం విషయంలోనూ శాస్త్రం జరుగుతూ వుంటే - అతనికి సహించరానిదియిపోయింది. వంత అనుకుంటామన్నా ఆనహం పాగలు పాగలుగా బదులుకు వస్తూ వుండేది

తన స్వల్పతక కారణం యేమిటో యెంత ఆలోచించినా నూతకూ తెలియకుండా పోతోంది. పోనీ పుట్టెడు పని చేసుకుని ఒక్కతే అవసరమే ఉండాలంటే - అసలు సమస్యనంతా యెంతగమక? దీనిలో మళ్ళీ తనకు సహాయం చేసే వార్లంటూ యిద్దరు పనిచేసుకుంటావుండనే పువ్వురు

తన బద్ధకంవల్ల రాసు రాసు యిద్దరికీ వైచునస్యం యేర్పడుతోందేమోనన్న భయం కూడా యేర్పడుపాగింది సుజాతకు.

వంత ఆలోచించినా బాండుకు కారణం తరుణోపాయం యేమిటో స్ఫురించలేదు. తీరుబడి దొరికితే తను యెప్పుడు పనులయినా చేయాలనుకున్నది తీరుబడికోసం వంతా వో వెంపరాడింది. తనసమయం తను చేసుకుంటూ అభిమాన సమయంలో హాయిగా విశ్రాంతి తీసుకుంటూ యే నవల పదవడమో, రేడియో వినడమో, ఉత్సాహాలు వ్రాసుకోవడమో చేసుకుంటామనుకుంది. కనీసం స్నేహితు రాళ్ళ ఉత్సాహాలకు బదులు వ్రాయడానికి అయినా కుదరకుండా పోతోంది. ఇదివరకే నయం - అంత అసీను పనిలోనూ ఓ పది, పదిహేను నిమిషాలు దొంగిలించి తన స్నేహితు రాళ్ళకు 'ఉభయకులోపరి' ఉత్సాహాలు వ్రాస్తూ వుండేది. ఏదైనా చూగజైస్తూ, నవలలూ పదుపుకుంటూ వుండేది. ఇప్పుడు అలాంటి పని యేమీ చేయకపోగా, యిలా బద్ధకం పెరిగిపోయి అసీ సోమరిపోతులాగ తయారయిపోతోంది. దీనిని గురించి నేరుగా చంద్రశేఖరంలో

వ్రసావించడమే బుద్ధికి లక్షణంగా తోచింది సుజాతకు.

'ఏమండీ నాకు తోచడంలేదు. ఉట్టి సోమరిపోతుగా తయారయి పోతున్నాను.'

'మంచిదేగా!' అన్నాడతను నవ్వుతూ.

'అలా కాదు. సీరియస్ గా చెబుతున్నాను. నాలో యేదో లోపం వుంది. నాకు తెలియడం లేదు చెప్పండి.'

'నీలో లోపాల నాకేంకనిపించడంలేదు.'

'అలా కాదు. ఇదివరకు బోలెడంత పని చేయగలిగేదాన్ని. నిమిషం విరామం విరగకుండా బంతిలా తిరుగుతూ వుండేదాన్ని. ఆ చుగురుదనం, చలకీతనం యిప్పుడు యేమయిపోయినాయో నాకు తెలియడంలేదు'

'బహుశ యిప్పుడు అంత చురుకుతనం అక్కరలేదేమో!'

'పోతే పానీగూండి. మన్నుతిన్న పాములాగా అయారవుతున్నాను గదా!' అంది సుజాత యంకా కంకిపోతూ.

'అయిస్ యేం చేస్తావంటావు?'

'అదే నాకు అర్థంగాక కొట్టుకుంటున్నాను యెన్నో పనులు చేయాలనుకుంటాను. కాని ఒక్కటి చేయలేకపోతున్నాను.'

'అనాసక్త యోగం!'

'మీరలా నేనాకోళం చేస్తే నాకు నిజంగా కోపం వస్తుంది' అంది సుజాత ముందరూతి వెట్టి.

చంద్రశేఖరం ఆమెను మరింత దగ్గరగా లాక్కుని ప్రగఢంగా ముద్దు పెట్టుకుని 'యేమీ బేజారు పడకు డియర్! నాలుగు రోజులు యిలాగే వుంటుంది. తరువాత అంతా సర్దుకుపోతుంది. ఊరికే ఖంగారుపడి తెనిపోని పనుస్యలు వెదికి తెచ్చుకోకు' అన్నాడు

ఆ సంభాషణ అంతటిలో సమసిపోయినా సుజాత మనస్సు మాత్రం యీ విషయంలో యొకవంట రాజీకి రాలేకపోయింది.

లాభంలేదు. తను యిలాగే వుండిపోయేట్లుయితే తన వంటికి, యింటికి కూడా మంచిది కాదు ఏదో చేపి తీరాలి. తన బుర్ర పూర్తి 'డెవిల్స్ వర్క్ షాప్' కాకముందే దానికేదో పని నియమించాలి. దివ్యదూ పై సాముఖమే యెరగని కుర్రవాడికి యేకంగా రూపాయికాగితం అందిస్తే ఏలా ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోతాడో, అయో

మయంలో పడిపోయి వెంవరా డలాడో అలా వుంది తన స్థితి యిప్పుడు.

ఆమె యిలా బాధపడుతున్న రోజుల్లోనే దయానిది వాళ్లను మాడటానికి వచ్చాడు. సుజాతను మాచి అక్కర్లపోయినాడు.

'అదేమిటమ్మా! ఆలా విక్కిపోయావు?'

అన్నాడు నిర్వాంతపోయి.

'అమాటే ననంటే యేమీలేదని కొట్టి పారేస్తోంది సుజాత. ఇప్పుడు మీరు యిలాగే అంటున్నారు' అన్నాడు చంద్రశేఖరం ముసిగా నవ్వుతూ.

'యేమీ పనిలేక విక్కిపోయానండీ. సోమరితనంతో లావు యెక్కడానికి బదులు నీరసించి పోతున్నాను' అంది సుజాత.

'నేను ముందేచెప్పాను సుజాత! ఇంత తీరుగాలు నీ వంటికి పడదు. దివ్యదూ పనిలో ని మ గ్గు మ యి నియమబద్ధంగా నిమిషాలు గడిపినేయడానికి అలవాటు పడి పోయినావు, యేడునంవత్సరాలలోను. ఇప్పుడు ఊకితే కూర్చుంటానంటే అవుతుందా?'

-సుజాతకు తన పరిస్థితికి 'క్యా' దొరికినట్లయింది. పైకి మాత్రం యేమీ తేలకుండా యేదో కులాసా కబుర్లు చెప్పడంలో మునిగిపోయింది. దయానిది చెల్లిపోతూ 'నువ్వు పతి పనిలో వేరాలనుకుంటే నాకేం అభ్యంతరంలేదు. మంచిరోజు చూచుకుని వచ్చేసెయ్యి' అన్నాడు.

అతని మాటలకు ముగ్గురూ సివ్వు కన్నారు.

ఆరోజు రాత్రి సుజాతను దగ్గరకు తీసుకుంటూ చంద్రశేఖరం 'ఏం, రేపట్టించి ఆఫీసుకు వెడతావా?' అన్నాడు.

'అ'

'నిజం?'

'వెడతాను. కాని ఆ ఆఫీసుకు కాదు. లాయర్ చంద్రశేఖరంగారి ఆఫీసుకు. ఆయనకు పెర్సనల్ సెక్రటరీ పని వాది! లాయర్ గారి ఏప్రాయింట్ మెంట్స్, వింగ్ మెంట్స్ డైరీ, కోర్టు డైరీ - యివన్నీ అవ్వటానికే వుండేవని వాది! రేపటి నంచి సైన్లోను రావక్కర్లేదని చెప్పడి. పైపు వనంతా నా చేతి మీదుగానే పోవేస్తాను!'

'ఏందుకు సుజాతా; లేనిపోని బెడత పెట్టుకుంటావు నువ్వు?'

'కాదులేండి. నేను చేయగల పనిలో పదోవంతుయినా చేయకపోవడంవల్లనే నాకీ సోమరితనం వచ్చింది.'

'నీ యిష్టం.'

'కాని ఓ మనవి! ఈ సెక్రటరీ తప్పలు చేస్తే ముఖకు మీరు క్షమించగూడదు. ఉంగరాల వేళలో మొట్టతేగని మీ సెక్రటరీకి మతి సరిగ్న వుండదు' అంది సుజాత.

ఇద్దరూ మనసార వచ్చుకున్నారు.

